

РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ НАБЛИЖЕННЯ ДО ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

Дорош В.Ю.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Після проголошення незалежності України у 1991 році розпочалася нова ера фінансових відносин, яка вимагала інноваційних підходів при побудові бюджетної системи. Гостро постали питання запровадження політики децентралізації, у тому числі й фінансової. Цей процес пов'язаний із значними труднощами правового, економічного, організаційного й кадрового характеру. В Україні інтерес до теорії та практики бюджетного федералізму, як однієї із форм децентралізації, обумовлений міркуваннями як наукового, так і прагматичного характеру. Наразі необхідно використати в Україні все корисне зі світової практики організації бюджетного федералізму, різноманітних форм і методів бюджетного менеджменту. Найбільш перспективним до застосування в Україні є бюджетний федералізм, бо в унітарній державі, його принципи побудови бюджетної системи «дають змогу в умовах самостійності кожного бюджету поєднувати інтереси держави з інтересами органів місцевого самоврядування» [1, С. 11].

Використання досвіду зарубіжних країн у сфері впровадження бюджетного федералізму в Україні можливе тільки з обов'язковим урахуванням таких особливостей нашої країни як: специфічна структура державного управління, зумовлена чисельністю суб'єктів органів влади, фактично не наділених однаковими повноваженнями, правами та обов'язками, що нині перебуває на стадії формування; значні відмінності і диспропорції в соціально-економічному розвитку регіонів, які знаходяться під контролем суб'єктів органів влади; відмінності процесу переходу до нових економічних відносин в умовах переходу до ринку; складні міжнаціональні відносини, активні міграційні процеси і т. п.

У свою чергу, дослідження динаміки політико-правових реформ різних країн свідчить, що досвід кожної з них є своєрідним, який не слід копіювати, а пристосовувати відповідно до умов і традицій певного суспільства. На підставі аналізу зарубіжного досвіду можна виділити основні напрями й пріоритети здійснення відповідних реформ для децентралізації влади в Україні: створення умов для ефективної, узгодженої діяльності всіх гілок влади, синхронізація повноважень і збалансування відповідальності різних рівнів влади; реалізація виваженої регіональної політики, що забезпечила б рівномірність регіонального розвитку та стимулювала б конвергентні процеси в країні; розвиток інституту регіонального самоврядування, наділення його дієвими механізмами функціонування; територіальна громада як контролюючий орган за діяльністю владних структур; поєднання адміністративно-територіальної реформи із забезпеченням цілісності держави; оновлення кадрового потенціалу, управлінської еліти.

Література: 1. Богачев С. В. Бюджетний федералізм : Бути чи не бути? / С. В. Богачев // Голос України. – 19.09.2008 р. – № 178(4428). – С. 11.